

KDYĀ½ JĀ• BYCH TAK MOC CHTĀŠLA CHLAPA...

StĀ™eda, 05 Ānor 2014

Jednou z neĀ™estí mé drahé babiĀ•ky byly vĀneĀ•ky a indiĀnky. Tyhle cukráĀ™ské speciality nade vše milovala a svĀte div se, vĀbec, ale vĀbec to na její dobĀ™e vypadající postavĀ nezaněchávalo následky. Proto si vzala Helena (dcera jedné maminĀ•iny pĀ™itelkynĀ, která k babiĀ•ce šla pro radu) na pomoc balíĀ•ek do špiĀ•ky balený, obsahující zmínĀné laskominky.

MĀla totiĀ¾ prosbu velikou: kde a jak uĀ¾ koneĀ•nĀ splašit nĀjakého toho hodného a milujícího. Helena byla ponĀkud se vymykající ideálu dívky-štíhlé laĀky, tolik teĀ• preferovaného. Cítila se opomíjená, nevyuĀ¾itá a hlavnĀ moc, tolik moc sama. Celá nešĀstná, jen ze sebe chrčila obĀ¾aloby: "Podívejte se na mé strašně masné vlasy, obliĀ•ej mi kaĀ¾dou chvilku nĀĀím vykvete, jak mĀĀ¾u mít sexy prádlo, kdyĀ¾ je to maxi prĀšvih, a boty? Kdyby nĀjaký rytíĀ™ pil z mého stĀ™evíĀku, tak si uĀ¾ene delirium tremens! Ale kdyĀ¾ já bych taky chtĀla mít nĀko BabiĀ•ka se jí chvíli vyptávala, nĀkdy aĀ¾ velice na kost, a Helena se zpovídala. Výsledek? "Na muĀ¾e musíš jít j ryby. NedĀlat Ā¾ádný kravál, abys je nevyplašila, malinko navnadit a hodnĀ se stáhnout, alespoĀ pro zaĀátek. A repete. ProstĀ jen se tak nechat vidĀt a spíš neĀ¾ otisk šlápoty, nechat po sobĀ jen letmou vzpomínku. Teprve po nĀjaké dobĀ, kdyĀ¾ si na tebe zvykne jak na závan pĀ™ijemného, mírnĀ pĀ™itlaĀit, nahodit udiĀku. A zase: ha nesmí zahlédnout! Jen si vzpomeĀ, jak dokonalé vĀjiĀky a návnady se do ryb investují! Zaseknout mĀĀ¾eš, jen aĀ¾ si budeš úplnĀ jistá, Ā¾e se háĀku uĀ¾ nedokáĀ¾e zbavit. Ovšem, vzhledem k tomu, Ā¾e tenhle úlovek nechceš k jednorázovému pouĀ¾ití, dál uĀ¾ se musíš ke svému partnerovi chovat jinak neĀ¾ k budoucí potravĀ. Pokud si ho chceš udrĀ¾et, zaĀ™ídíš mu vhodné akvário, dobré krmení a obĀas dáš Āistou vodu. Ano, pak teprve se mĀĀ¾eš vytahovat kamarádkám: hele, takhle zaklepu na sklo a podívej, jak pĀ™iletí? V praxi, pĀ™evedeno do ĀlovĀĀiny, to bylo v konkrétním pĀ™ipadĀ takto: v obchodním domĀ, kde Helena tehdy pracovala, nĀkolik potencionálních rybiĀ•ek. Ovšem nejprve bylo nutno od základu zmĀnit její chování. "Podívej," Ā™ekla bába "jinak vypadá, kdyĀ¾ po placi poskakuje skotaĀící diblík zvící šestnácti jar a pĀtaĀtyĀ™iceti kil, jinak kdyĀ¾ se rozja devadesátikilová divoška." Tady babiĀ•ka dodala, Ā¾e jen v kilech ovšem láska není, ta je pĀ™edevším v pohodĀ. Má-li si pohodu a pohodlí milující chlap (a takoví jsou všichni - ti, co to nepĀ™iznají, ti nejví!) vybrat, dá mnohokrát pĀ™ednost milé, upravené dívce-baculce, se kterou se cítí veskrze bájeĀnĀ, pĀ™ed superkráskou, kterou mu sice budou všichni na první pohled závidĀt, ale se kterou si nebude mít co Ā™íct, která bude zvyklá, Ā¾e jí se kaĀ¾dý koĀ™í, jí kaĀ¾dý uhaduje nespécifikovatelná pĀ™ání. A tak se Helena pĀ™ed zrcadl stát, aby vypadala dobĀ™e nejen zepĀ™edu, jak pouĀ¾ívat ruce, aby jimi nešermovala, ale naopak vyuĀ¾ila jejich upravenosti a pĀkný lak (mĀla pĀvabné malé ruce i nohy), doporuĀila jí, aby se pĀ™i chĀzi po ulici kolem výkladních skĀ™ dívala do skel výkladĀ, jestli jde s pĀvabem dívky nebo razancí bodyguarda, Āi zda se neklátí jak dĀ™evĀný panĀ•ek Pinocchio. Pokud se jedná o obleĀení, Ā™ekla jí babiĀ•ka, aby se vykašlala na všechny diktáty souĀasné módy, ale vybrala si jedno dvĀ kompletní obleĀení, tedy od sponky do vlasĀ aĀ¾ po vhodné punĀocháĀe a boty. ObleĀen kterém se bude dobĀ™e cítit i vypadat. A v tom se prohlédla ze všech stran. A nauĀila se v nĀm pĀ™irozenĀ pohybovat, sedĀt, chodit. ProtoĀ¾e, jak jí i nám všem mnohokrát zdĀrazĀovala, my se vidíme jen v tom zrcadélku v koupelnĀ, pĀ™ipadnĀ v nĀjakém o nĀco vĀtším, ale jen tak malinko a staticky. KdeĀ¾to svĀt se na nás dívá ze všech stran! Dívka s ideální postavou vypadá dobĀ™e v pytlí od brambor, jakkoli pohozená, ale takových je pomálu, Ā¾e. BĀhem této „pĀ™ípravné doby“, kdy HelĀa pro samé soustĀ™edĀní na výše uvede ztratila z oĀí pohled hladového lovce štvoucího zvĀĀ™, kdy z ní pĀ™estalo vyzaĀ™ovat: aĀ¾ jsi, kdo jsi, pocem-hone spolupracovnice zaĀaly všímat její promĀny. Nebyla to pĀ™emĀna Āernovlásky v blondýnu, nic razantního, ale bylo zklidnĀní, zmírnĀní, zjemnĀní. (Co práce dalo nauĀit se milý, ale nepodbízivý úsmĀv!) A pak, kdyĀ¾ jednou Ā™ekla, Ā který by se jí moc moc líbil, a je volný a jak tedy na nĀj, babiĀ•ka poradila. "Chovej se k nĀmu jako by byl Ā¾enská. To znamená - vynech jakékoli sexuální mámení, napĀ™íklad „nenápadné“ otírání se Ādry, omraĀující parfémy, to nezabere. Mile ho poĀ¾ádej o nĀjakou pomoc, o níĀ¾ budeš vĀdĀt, Ā¾e to zvládne levou zadní, stejnĀ pak podĀkuj, mile pochval a zase se stáhni. To je ta návnada, ze které nesmí být vidĀt udiĀka!" Nebudu vás unavovat líĀením celého onoho boje, ale dopadl pochopitelnĀ úspěĀšnĀ. PĀ™esnĀ podle uĀ¾ svrchu uvedeného návodu. He zabodovala. Zabodovala vlastnĀ dvakrát: pĀ™estala nenávidĀt své tĀlo, dokázala „poznat“ a uvede“ své pĀ™ednosti i vcítit se do potĀ™eb toho druhého. Celá se rozjasnila, znĀĀ¾nĀla. Nebyl to sice nakonec ten jediný a poslední, nauĀila se s ním být partnerem v opravdovém smyslu toho slova. BabiĀ•ka vĀ¾dycky Ā™íkala, Ā¾e na kaĀ¾dý hrneĀek pokliĀka, coĀ¾ se dá vysvĀtlit i tak, Ā¾e pĀ™i troše šikovnosti kaĀ¾dá svou rybu uloví. Jen pĀ™íjít na správn manuál. A, milá kamarádky, na muĀ¾ské je manuál dĀsnĀ jednoduchý. Jen nesmíte být líné ho poĀ™ádnĀ prostudovat. Ta nejjednodušší metoda, pokus - omyl, v tomhle pĀ™ipadĀ mĀĀ¾e vybuchnout. Páni tvorstva totiĀ¾ omyly v jednání s nimi málokdy tolerují... d@niela